

VELİ BİLGİLENDİRME BÜLTENİ 2:

“ÇOCUKLARIMIZ VE DEĞERLERİMİZ”

“Değer, bir sosyal grup veya toplumun kendi varlık, birlik, işleyiş ve devamını sağlamak ve sürdürmek için üyelerinin çoğunluğu tarafından doğru ve gerekli oldukları kabul edilen ortak düşünce, amaç, temel ahlaki ilke ya da inançlardır.”

Değerin özellikleri şöyle sıralanabilir:

1. Toplum ya da bireyler tarafından benimsenen birleştirici olgulardır.
2. Toplumun sosyal ihtiyaçlarını karşıladığına ve bireylerin iyiliği için olduğuna inanılan ölçütlerdir.
3. Sadece bilinci değil, duygu ve heyecanları da ilgilendiren yargılardır.
4. Bireyin bilincinde yer alan ve davranışı yönlendiren güdülerdir.

Toplumsal beklentilerin içerikleri aileden başlayıp giderek genişleyen çevrede **bireye neyi nasıl yapması gerektiğini bildiren ve belirleyen hükümlerin neler olduğunun belirleyicisi de yine “değerlerdir”**. Değerlerin öğrenilmesi, rollerin öğrenilmesi olan bir sosyal öğrenmedir (Güngör, 1993). İnsan öğrendiklerinin büyük kısmını sosyal öğrenme sürecinde kazanır. Değerlerin temeli **çocukluk ve ergenlik dönemlerinde** atılır ki bu da sosyalleşme sürecinin en önemli özelliğidir.

Çocuklarımıza bebeklikten itibaren aşılama çalıştığımız en önemli olgu, **ailemizin birlik- beraberliği, toplumsal bütünlük** gibi kavramlardır. Komşularımız, çevremiz o kadar önemlidir ki “Komşusu açken

tok yatan bizden değildir”, “Komşu komşunun külüne muhtaçtır”... gibi bir çok atasözü ve deyimlerimiz mevcuttur. Yakın çevremize ailemize verdiğimiz önemi vatanımıza milletimize de veriyoruz. Din, dil, renk, cinsiyet ayrımı yapmaksızın **“insanlığımızı”** öğretmeye çalışıyoruz yavrularımıza. Birlik ve beraberlikle nice savaşlar kazanan Türk Milleti çok üzücü günler geçirse de **“başınız sağolsun demekten utanç duysak da”** hepimiz biliyoruz ki; ayırım yapmadan yetiştirdiğimiz yeni nesil gençlerimizle ülkemiz çok iyi yerlere gelecektir. Çocuklarımızın **“yapabileceklerini, çabalarını, benliklerini”** desteklemek ve **“her ne olursa olsun, onu olduğu gibi kabul edip arkasında olduğumuzu”** gösterdiğimiz zaman kendine, ailesine, toplumuna, milletine, devletine saygısı yüksek, başarılı **“yetişkinler”** yarınlarımızda olacaktır.

Kısa bir anekdot ile yazımı sonlandırmak istiyorum...

“...Edison bir gün eve geldiğinde annesine bir kağıt vermiş ve “bu kağıdı öğretmenim verdi ve sadece sana vermeme tembihledi” demiş. Annesi kağıdı gözyaşları içinde oğluna sesli olarak okumuş: “Oğlunuz bir dahi ! Bu okul onun için çok küçük ve eğitecek yeterlikte öğretmenimiz yok. Lütfen onu kendiniz eğitiniz” ... Aradan uzun yıllar geçtikten sonra Edison’un annesi vefat ettiğinde, o artık yüzünlü en büyük bilim adamlarından biri biriymiş ve bir gün eski aile eşyalarını karıştırırken birden bir çekmecenin köşesinde katlı halde bir kağıt bulmuş ve alıp açmış. Kağıtta “oğlunuz “şaşkın (akıl hastası)” bir çocuktur. Artık kendisinin okulumuza gelmesine izin vermiyoruz...” yazılıymış. Edison saatlerce ağladıktan sonra günlüğüne şu satırları yazmış: **Thomas Alva Edison, kahraman bir anne tarafından, yüzyılın dahisi haline gelmiş, “şaşkın” bir çocuktur...**”

Çocuklarımıza, gençlerimize güven duyduğumuz yarınlara...

Psk. Aynur YILMAZ

Mercan Çağrı Koleji Rehberlik Birimi

Kavaklı Mah. Ürgüp Cad. No: 31 Yakuplu Beylikdüzü,
İstanbul Tel: 444 1 152 E-posta: info@cagriagitim.com